

איל ארד ת.ז. 055348346

ע"י ב"כ עוה"ד דרור-ארד אילון
ו/או גיא זאבי ממשדד ארד- אילון ונחמני עורכי דין
רחוב ויצמן 4 (בית אסיה) תל-אביב
טל': 03-6212444 פקס': 03-6212440

התובע;

-נגד-

בועז הרפז ת.ז. 022692222

ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר י. וינרוט ו/או עמית חדד ו/או אושר רובינגר
ממשדד ד"ר י. וינרוט ושות', עורכי-דין
מרחוב ויצמן 14 (קומה 16), תל אביב 64239
טל': 03-7181111; פקס': 03-7181112

הנתבע;

כתב הגנה

הנתבע, מר בועז הרפז (להלן: **הרפז** או **הנתבע**) מתכבד להגיש בזאת כתב הגנה מטעמו. כפי שיפורט להלן, דין התביעה להידחות, הן על הסף והן לגופה.

כל טענה הנטענת בכתב התביעה ואשר הנתבע לא הודה בה באופן מפורש, מוכחשת מכל וכל.

ואלה טענות ההגנה:

1. ביום 13.6.17 – **כשבע שנים (!)** לאחר האירועים הנטענים בכתב התביעה (והמוכחשים), נזכר התובע להגיש תביעת לשון הרע בגין אירועים אלה.
2. מסתבר שה"פגיעה בשמו הטוב" כה "בערה בעצמותיו" של התובע, עד שהמתין שבע שנים תמימות – על חוד סיפה של תום תקופת ההתיישנות – עד הגשת תביעתו. שיהוי זה מלמד על חוסר תום לב מובהק מצד התובע, כמו גם על מידת ה"פגיעה" שנגרמה לו.
3. **מכל מקום, האירועים כפי שהם מוצגים על ידי התובע, מוכחשים מכל וכל על ידי הנתבע, וכפי שהנתבע יטען להלן, דין התביעה להידחות הן על הסף והן לגופה.**
4. בחלק הראשון של כתב ההגנה, נתייחס לכתב התביעה לגופו. בחלק השני, נצביע על הטעמים שבגינם דין התביעה להיות מסולקת על הסף, אפילו בהנחה שהנטען בכתב התביעה הינו אמת (דבר המוכחש).

א. התייחסות לכתב התביעה לגופו

5. הנתבע לא זייף מסמך ולא הייתה לו יד בזיוף מסמך.
6. כמו כן, למיטב ידיעת הנתבע, וכפי שעולה בין היתר גם מבדיקת מבקר המדינה את הנושא, האירועים המתוארים במסמך אכן קרו במציאות, וההתאמה בין האירועים כפי שהתרחשו במציאות לבין האירועים המתוארים במסמך אינה יכולה להיות פרי מקרה.
7. רק כדי לסבר את האוזן, נצטט מעמ' 150 לדו"ח מבקר המדינה בעניין פרשת הרפז, בו מובאים דברי העיתונאי אמנון אברמוביץ', המדברים בעד עצמם:
- "העיתונאי מר אמנון אברמוביץ', בהתייחסותו מ 8/4/12 לטיוטת דוח הביקורת כתב, בין השאר, כי הוא פגש את מר קורן ב-11.1.10 (כלומר כשבעה חודשים לפני שפורסם מסמך הרפז בתקשורת), וכי אילו היה 'כותב זכרון דברים או מסכם ומעלה על הכתב שיחה ארוכה' שהוא קיים עם מר קורן באותה פגישה 'היה מתקבל מסמך דומה להפליא למסמך הנדון, אותה גברת בשינוי אדרת: מסמך קורן ולא מסמך הרפז. כולל הסבר והנמקות איך אשכנזי מפריע לנו לעשות את אהוד 'מר ביטחון', שואב את האהדה הביטחונית/ציבורית, מותיר את אהוד מיותם מפופולאריות ולכן יש להילחם בו".**
8. אף הרמטכ"ל לשעבר, גבי אשכנזי, אמר במפורש, עשרות פעמים, כי מדובר במסמך שהאירועים בו התרחשו במציאות, וכי ההתאמה בין האירועים כפי שאירעו במציאות לבין המסמך, אינה יכולה להיות פרי מקרה בלבד ואין אפשרות שהנתבע זייף אותו.
9. **טענת התובע, לפיה הנתבע "זייף" מסמך, נעדרת בסיס ראייתי כלשהו, והיא נשענת על כתבות עיתונאיות ודברי רכילות.**
10. להלן התייחסות הנתבע לסעיפי כתב התביעה לפי סדרם.
11. סעיף 1 לכתב התביעה: בסעיף זה מדובר בפרטים הקשורים לתובע, המוכחים מחוסר ידיעה (למעט היותו של התובע איש יחסי ציבור ויועץ אסטרטגי תקשורת – עובדה הידועה לכל).
12. סעיף 2 לכתב התביעה: גם כאן, מדובר בפרטים הקשורים לתובע, המוכחים מחוסר ידיעה (למעט היותו של התובע יועץ תקשורת ואסטרטגי לאנשי ציבור וגופים פוליטיים, והנחשב לאחד הבולטים בתחומו בישראל).
- מכל מקום ייאמר, כי בהאדרת התובע את עצמו בסעיפים אלה, אשר נועדה מן הסתם להעצים את "שמו הטוב", יש הרבה מן ההגזמה, בלשון המעטה. התובע ידוע בציבור כזיקית פוליטית, אשר כל צעד וכל קמפיין כשרים בעיניו תמורת כסף, יהיו שערורייתיים

אשר יהיו. בהקשר זה ראוי להזכיר את "פרשת רומניה" משנת 2004, בה לא היסס התובע לנהל קמפיין בחירות של מועמד מפלגת הימין, שנודע בהתבטאויות אנטישמיות ובהכחשת השואה – מה שהוביל את ארגון יד ושם לבטל את התקשרותו עם התובע. הציבור מכיר את התובע גם כאדם, שזמן לא רב אחרי שהריץ את מר בנימין נתניהו לראשות הממשלה בכנסת הארבע עשרה, הפך את עורו ונרתם במלוא מרצו להדבקת תדמית שלילית למר נתניהו (ראו גם בחלק ב' להלן).

לתובע "שם טוב" מפוקפק ביותר, והוא בוודאי לא "ניזוק" כתוצאה מפרסום מסמך שלפיו הוא פעל כדי להדביק תדמית שלילית למועמד.

13. סעיף 3 לכתב התביעה: מדובר בפרטים הקשורים לתובע, המוכחשים מחוסר ידיעה. הנתבע מכחיש את טענת התובע, כי "החברה הייתה מזוהה עמו והוא היה מזוהה עם החברה".

14. סעיף 4 לכתב התביעה: מדובר בפרטים הקשורים לתובע, המוכחשים מחוסר ידיעה.

15. סעיף 5 לכתב התביעה: הנתבע אינו מכחיש את היותו קצין צה"ל במילואים ואת היכרותו עם מר אשכנזי וגורמים שונים במערכת הצבאית בישראל.

16. סעיף 6 לכתב התביעה: מוכחש מחוסר ידיעה (למעט עצם קיומה של מתיחות בין שר הביטחון לשעבר אהוד ברק לבין הרמטכ"ל במיל' גבי אשכנזי – דבר הידוע לכל).

17. סעיף 7 לכתב התביעה: מוכחש, למעט עצם פניית הנתבע לחברת יורו בקשר לקמפיין פוליטי בחו"ל.

18. סעיף 8 לכתב התביעה: אינו מוכחש.

19. סעיף 9 לכתב התביעה: מוכחש. כאמור בפתיח לפרק זה, הנתבע לא זייף מסמך כלשהו ולא הייתה לו יד בזיוף כזה.

20. סעיף 10 לכתב התביעה: מוכחש מחוסר ידיעה.

21. סעיף 11 לכתב התביעה: מוכחש, ובעניין זה נפנה שוב לאמור בפתיח לפרק זה.

22. סעיף 12 לכתב התביעה: מוכחש. בפרט מוכחשת הטענה, כאילו מהמסמך ברור שהתובע דווקא הוא שעומד מאחוריו. נשוב ונתייחס לעניין זה בפרק ב' להלן.

23. סעיף 13 לכתב התביעה: מוכחש.

24. סעיף 14 לכתב התביעה: מוכחש.

25. סעיפים 15-16 לכתב התביעה: מוכחשים. בעניין זה נפנה גם לאמור בחלק ב' להלן (החלק שיעסוק בדחיית התביעה על הסף).
26. סעיף 17 לכתב התביעה: סעיף זה מתאר מעשים המיוחסים לאנשים אחרים, והם מוכחשים מחוסר ידיעה. מכל מקום, לנתבע עצמו לא הייתה יד בהעברת המסמך לתקשורת בדרך כלשהי.
27. סעיף 18 לכתב התביעה: מוכחש, למעט עצם הפרסומים בתקשורת המתוארים בסעיף זה.
28. סעיף 19 לכתב התביעה: מוכחש.
29. סעיף 20 לכתב התביעה: מוכחש מחוסר ידיעה.
30. סעיף 21 לכתב התביעה: מוכחש מחוסר ידיעה.
31. סעיף 22 לכתב התביעה: מוכחש, למעט עצם הגשת כתב האישום נגד הנתבע.
32. סעיפים 23-25 לכתב התביעה: מוכחשים, כמוסבר בפתיח לפרק זה.

ב. בכל מקרה דין התביעה להיות מסולקת על הסף

33. בפרק זה נראה, כי בנוסף לטענות הנתבע לגופה של התביעה, הרי שבכל מקרה דין התביעה להיות מסולקת גם על הסף.
34. התובע למעשה טוען בכתב התביעה, כי הצגתו כמי שערך מסמך ייעוץ אסטרטגי, שמטרתו לסייע לאלוף גלנט להיבחר למשרת הרמטכ"ל, מהווה "לשון הרע". טענה זו, כפי שיוסבר להלן, נעדרת בסיס עובדתי ומשפטי. נבהיר במה דברים אמורים.
35. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 מגדיר לשון הרע כדבר שפרסומו עלול לבזות, להשפיל, או לפגוע במשרתו של אדם.
36. **בהתאם להגדרה זו, פרסום המסמך אינו יכול להוות לשון הרע ביחס לתובע, בשים לב למקצועו ומשלח ידו. מדובר ביועץ תקשורת במקצועו, שהכנת מסמכי תדמית ואסטרטגיה מעין המסמך המתואר בכתב התביעה, מצויה בגרעין הקשה של תחום עיסוקו.**
37. נזכיר, כי התובע עצמו מגדיר את עצמו בסעיף 1 לכתב התביעה כ"איש יחסי ציבור ויועץ אסטרטגי- תקשורתי"; בסעיף 2 הוא מוסיף ומגדיר את עצמו כמי ש"עוסק ביחסי ציבור וייעוץ תקשורתי ואסטרטגי לחברות עסקיות, כמו גם לגופים פוליטיים, ונחשב לאחד הבולטים בתחומו בישראל. במסגרת זאת, מילא התובע תפקידי מפתח בכמה מהליכי הבחירות האחרונים לכנסת ישראל, ויעץ לאנשי ציבור רבים ובכלל זה למועמדים

לתפקיד ראש הממשלה לפני ולאחר שנבחרו"; ובסעיף 3 מוסיף התובע כי הוא "נתן שירותי ייעוץ תקשורתי לגופים ציבוריים ומסחריים לרבות ייעוץ לבכירים בפוליטיקה הישראלית".

38. הכנת מסמכים מהסוג שבו מדובר בכתב התביעה, היא לחם חוקו של התובע מדי יום ביומו, וחלק מרכזי מעיסוקו. "ייעוץ אסטרטגי" לאישי ציבור כולל באופן תדיר - לצד תכניות להשפעה חיובית על תדמיתו של איש הציבור שעבורו הוא עובד - גם תכניות להשפעה שלילית על תדמיתו של מועמד מתחרה, לרבות הבלטת חסרונותיו, תכונותיו הבעייתיות או כישלונותיו. זו תורת הייעוץ האסטרטגי כולה, וכך נוהג גם התובע, המגדיר את עצמו כאחד הבולטים בתחום זה.

39. לפיכך, גם אם אכן עולה מהפרסום כי התובע פרסם מסמך ייעוץ אסטרטגי שמטרתו לקדם מועמד כזה על פני מועמד אחר, אין בכך כל "לשון הרע" נגדו!

40. הטענה, כי התובע עוסק ביצירת תדמית שלילית למועמדים מתחרים, אינה מבוססת רק על היגיון והכרת המקצוע. התובע עצמו מאפשר לציבור כולו להתוודע לדרך עבודתו, במסגרת ראיונות שונים שנתן. כך, במסגרת סרטה התיעודי של ענת גורן לקראת הבחירות לכנסת ה-17¹, נראה התובע יושב במשרד, מוקף באנשי צוות, כשהוא אומר את הדברים המפורשים הבאים [1:02:09 לסרט]:

"אני כמו כריש שמריח את הדם במים, לפרק את ביבי".

ולאחר מכן [1:02:31 לסרט]:

"אני רוצה להוריד אותו לגמרי! הוא מדמם לנו במים. מה עושה כריש כשמישהו מדמם במים? [אחד השומעים משיב: הורג אותו. אייל ארד משיב-] אז בוא נהרוג אותו!. נשים לו את הרגל פה [התובע מניח את ידו על צווארו] וללחוץ. אה, אה, ככה. זה הופך להיות הספורט הלאומי עכשיו. את ביבי שונאים. יש פה הזדמנות לפרק לו את האמ-אמא של האמא שלו".

41. הנה כי כן, "פירוק האמ-אמא של האמא" של המתחרה והצגתו בצורה שלילית על מנת להשפיע על הבחירות, הוא מה שעושה התובע לפרנסתו. בנסיבות אלה, כיצד יש בפרסום מסמך, המייחס לתובע יצירת תדמית שלילית למועמד, משום לשון הרע נגדו?!

42. כאמור, "לשון הרע" היא דבר שבעקבות פרסומו, התובע מתבזה, מושפל או שמשלח ידו נפגע; אולם, במקרה המדובר בכתב התביעה, מה שפורסם אודות התובע הוא שהתובע פעל כדי ליצור תדמית שלילית למועמד; כאמור, זהו מקצועו של התובע; חזקה על התובע שהוא אינו בוש במקצועו שלו והוא לא חש מבוזה כתוצאה ממנו; להיפך, הוא

¹ קישור ישיר לסרט: <https://www.youtube.com/watch?v=L7jSq6hiR3c>

גאה בכך, ולראיה, הוא מציג את הדברים בגאווה לעיני כל במסגרת סרט תיעודי רחב תפוצה.

43. נוכח האמור, הפרסום אינו מהווה "לשון הרע" נגד התובע.

44. בנוסף לאמור לעיל, קיימות מספר סיבות נוספות לסילוק התביעה על הסף:

(א) אין חולק, כי שמו של התובע אינו מוזכר על גבי המסמך עצמו. הלוגו המופיע על המסמך הוא של חברת EURO – חברה אירופית שעיסוקה בלקוחות בחו"ל – אשר אינה מזוהה עם התובע, ואינה מתקשרת בתודעת הציבור – והציבור הישראלי בפרט – לתובע (מה גם שלחברה היו בעלים נוספים, עובדה המחלישה עוד יותר את ה"זיהוי" הנטען בין החברה לבין התובע דווקא). בנסיבות אלה, הפרסום אינו מהווה לשון הרע נגד התובע (חברת EURO אינה תובעת בכתב התביעה).

(ב) מדובר בתביעה המוגשת על סף תקופת ההתיישנות ממש, כשבע שנים לאחר האירועים נשוא התביעה! מדובר בצעד מובהק של חוסר תום לב, ובשיהוי מובהק. התובע "נוכר" פתאום, "מסיבותיו", ב"פגיעה בשמו הטוב" שנגרמה לו לפני קרוב לעשור, והוא תובע בגינה לא פחות מהסכום המופרך של 250 אלף ₪.

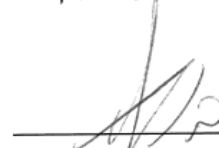
(ג) בכל מקרה, לתובע לא נגרם נזק כלשהו, גם מהטעם שזמן קצר מאוד לאחר הפרסום דווח בכלי התקשורת כי המסמך אינו מיוחס לאייל ארד. כך, עוד בטרם "יבשה הדיו" מעל הפרסום הקושר את התובע למסמך, הושב מיד המצב לקדמותו.

מן הראוי להזכיר, כי זמן קצר ביותר לאחר הפרשה, הפיץ משרדו של התובע ברוח היתולית-הומוריסטית ברכת שנה טובה, בה הוא מזמין את הנמענים "לזייף בכיף" ברכת שנה טובה. הדבר פורסם בהבלטה בכלי תקשורת, תחת הכותרת: **"ברכת ראש השנה מאייל ארד: זייפו לכם שנה טובה"**². הנה כי כן, התובע, בזמן אמת, מתלוצץ על הפרשה כולה ברוח טובה, מבליט אותה שוב ושוב בכלי התקשורת בגאווה היתולית, ולפתע פתאום, שבע שנים לאחר הפרשה, הוא נזכר להגיש תביעה על סכומי עתק בגין ה"פגיעה בשמו". אין צורך לומר, כי מדובר באבסורד של ממש.

45. נוכח האמור, יש לדחות את התביעה, על הסף ולגופה, ולחייב את התובע בהוצאות ושכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

אושר רובינגר, עו"ד

עמית חדד, עו"ד

ד"ר יחיאל וינרוט, עו"ד

² ראו: <http://www.calcalist.co.il/marketing/articles/0,7340,L-3417011,00.html>